

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 15. De Expectatione partus B. Virginis, & praeparatione ad Christi
Natale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

MEDITATIO XV.

DE EXPECTATIONE PARTUS,
& preparatione ad Christi Do-
mini Natiuitatem.

VONIAM consuevit in Hispania festum Expectationis partus B Virgini celebrari, octauo ante ipsum Christi Natalem die, hanc Meditationem diei illi & sequentibus accommodatam subijciam: in quibus viua & accensa huius partus desideria, quibus tres persone, Infantulus IESVS, B. Virgo, & Ioseph tenebantur, sunt perpendenda. In quibus personis etiam fideles intelliguntur, qui huius mysterij fide instructi, ad eorum imitationem preparare se student, quod dignè festum illum diem celebrent.

PUNCTVM. I.

PRIMUM igitur, ipsius infantis IESVS Christi ardentissimum desiderium est perpendendum, quod, adhuc in materno latens vtero, tenebatur, redemptionem nostram ad exitum perducendi; & porro, in mundum prodeundi, quod, iuxta Patris æterni præscriptum, illam auspicaretur. Nam à ventre matris vera fuit illa sententia, quam postea

apic

a Luc. 12. 50. ipse protulit. a *Baptismo habeo baptizari: & quomodo coarctor donec perficiatur!* Quantumuis autem corpus angustiis vteri plurimum arctaretur; magis tamen vehementis huius desiderij vi, cor eius premebatur: (quo nomine tū infinitas illi grātas debeo; tum intimo eidem seruiendi desiderio par est respondere) quod tamen desiderium ita continuit, vt ante nonum à conceptione mensem (quod tempus reliquis infantibus est constitutum.) in hanc lucem prodire noluerit. Idq; PRIMVM, vt se cōmuni reliquorum consuetudini accommodās, carcerem illum integrē, ne vnico quidem dēpto die, toleraret: vbi enim aliquid patiendi erat occasio, nulla dispensatione, indulgentia aut priuilegio secum vti voluit. DEINDE, totum hoc tempus quasi pro recollectione sui, ante quam in mundum prodiret, accepit: continuā illud orationi & contemplationi tribuens, sicut, ante quā se mundo, prædicatione sua, manifestaret; quadraginta dies se in desertum locum recepit. His nos docens exemplis, collectionem nostri præmittere; tempusque aliquod segregatæ orationi solique Deo tribuere, prius quā in publicum prodeamus, aut aliqua negotia graua auspicemur: Idemq; meritò, ad sanctum eius Natalem piè celebrandum, faciendum esse.

PUNCTVM. II.

SECUNDÒ, considera etiam incensa B. Virginis desideria, vt felicissima partus sui hora appropinquaret, qua infantem suum
natum

natum videret. PRIMVM. n. eum, qui non tantum eius erat filius, sed etiã Deus, oculis ipsis cernere, & Sacrosanctæ illius humanitatis, quã ex ipsius visceribus ille assumpserat, pulchritudine frui vehementer optabat. DEINDE eundem adorare, fouere, ipsi seruire, omneque maternum erga eum munus exercere cupiebat, in gratia: ù actionem, quod ipsam ad id deligere dignatus esset: ideoque tenerrimè illud Canticorum identidem repetebat: *Qui mihi det, vt inueniã te filium meum foris; & desculer te, foueam, tibi; pro meritis seruiam.* TERTIO partus sui horam desiderabat, quod mundus bono, in ipsa latente fruereetur. Nam etsi plurimum filium diligeret; non tamen sibi soli retinere, sed omnibus comunicare volebat, pro quibus sciebat fuisse incarnatum. Et quoniam *h spes qua differtur affligit animam:* singulos moræ illius dies, totidem annos reputabat, quamuis eo nomine esset pacatissima, quod ei, quem intra se habebat, eam moram sciret esse gratam.

His considerationibus accessit in corde meo excitabo desideria, vt filius hic Dei spiritualiter in meo & omnium animis nascatur: quod is ab omnibus adoretur, ametur; fideliterque eidem seruiatur. Ad hoc faciet vsus aliquot versuum Psalmorum & Prophetarum, quibus Ecclesia tempore Aduentus vti consuevit. *Excita Domine potentiam tuam & veni; vt saluum me facias. Et d vtinam dirumperes caelos, & descenderes: a facie tua montes defluerent. & vitia mea euanescerent.* Item: *Rorate caeli desuper, & nubes pluant*

I.

II.

a Cant. 8.1.

III.

b Prov. 13.12.

c Psal. 79.3.

d Isaiã 64.1.

e Isaiã 45.8.

pluant

pluant iustum, aperiat^{ur} terra & germinet Saluatore^m. Ostende Domine misericordiam tuam & da mihi benignè salutem. Ad eundem finem iuuerit, iaculatorias aliquas orationes usurpare, illis similes, quas eodem tempore Ecclesia adhibet in septem illis Antiphonis, quæ ad Vesperas cantantur: quibus Christum Dominum iis nominibus compellat, quæ illi, vel quæ Deus est, vel quæ homo, competunt, iuxta effectum, quem in animabus, quas visitat, efficere consuevit. Dicere itaque poterò, O SAPIENTIA infinita, quæ ex ore altissimi prodisti, VENI, ad me in cœlesti viâ gubernandum. O oriens SPLENDOR lucis æternæ, VENI, & Virtutum tuarum splendore illustra me. O SOL IUSTITIÆ, veni illumina, & vitalem calorem adfer sedenti in tenebris, & in vmbra mortis. Et, O Rex Regum, veni ad me regendam. O gentium MAGISTER, veni ad me docendum. O mundi SALVATOR, veni ad me saluandum, & in hunc modum petitiones aliæ fieri possunt, Ecclesiæ spirituales hoc tempore conformes.

LICEBIT etiam & B. Virginis & filij eius desideria spiritualiter accipere, desideriumque meum excitare, vt bona proposita, quæ, Spiritu sancto, inspirante, concepi, citius in lucem prodeant; & opportuno tempore, loco, & occasione, iuxta Dei beneplacitum, executioni mandentur: me in omnibus sanctissimæ Dei voluntati accommodando. Nam vt conceptus in utero infans, naturâ suâ cupit in lucem suo

tempore prodire; & nisi prodeat, matrem ipsam grauius torquet, ipseque tandem interit, nec sine simili matris periculo: sic conceptum de Spiritu sancto propositum, de vitæ statu, aut de ipsa vita in melius commutanda, quasi clamat; foras prodire, & executioni mandari cupiens: quod, si ignauia nostra aut contemptus impediatur, torquet, remordetque conscientiam ita, ut nisi exequamur, grauium sapè sit causa ruinarum, Deo ita, in *extincti spiritus*, neglectique *f. 1. Theff. 4. 19.* propositi poenam, permittente. Quod etiam eiusdem Spiritus sancti dictum illud spectat: *g. g. Prou. 21. 25.* *Desideria occidunt pigrum.* Desideria, inquam, illa, quæ Dei virtute concipiuntur, si nostrâ ignauia in opus & lucem non prodeant, eum, qui concepit, occidunt.

PUNCTVM III.

TERTIO considera, B. Virginem certissimam spem habuisse pacatoque omnino fuisse animo, quod, nec in ipso quidem partu, Virginitatis esset iacturam factura: quod firmissimè crederet, quemadmodum virginitate illæsa, filium Dei concepisset; se absque eiusdem detrimento eundem parituram. Confirmabatque eam in hac spe, Isaia propheta, quæ non minus partum, quàm conceptionem virgini tribuit. *a Isaia 7. 14.* *Ecce, inquit, Virgo concipiet, & pariet filium. & vocabitur nomen eius Emanuel.* *b quod est interpretatum: Nobiscum Deus.* *b Mat. 1. 23.* Quæ dum ipsa mente reuolue-

II. Part. Medit.

M ret,

ret, stupore plenam dixisse credibile est: Vnde tantum mihi bonum, vt illa ego admiranda & prophetica virgo sim! Itane verò est, quòd eòdem ego in visceribus meis filium conceperim, quem Pater æternus habet in suis! Sit mecum illum esse Emanuelem, quem tot ante me secum habere desiderarunt! quiq; nulla meæ integritatis iactura, proditurus à me sit, vt possit esse cum omnibus! O si tandem felix illa hora illucesceret, qua nascereris! Etsi enim à me, quà homo es, prodeas; manebis tamen semper mecum qua Deus. Huiusmodi animi affectibus feruebat B. Virgo illo tempore: ingentiq; ex tali spe læticia perfundebatur, propter suæ virginitatis amorem, & æstimationem. Gratias tibi Emanuel benedicte, quod humilem istam virginem in matrem elegeris; eiusq; integritatem illæsam seruaueris.

II.

HINC etiam oriebatur, vt, quoniam à timore, quo prægnantes aliæ corripuntur, & partus sollicitudine, qua illæ vehementer anguntur; immunis omninò erat; animæ tantum suæ præparationi, altissimis virtutum actibus editis, intenderet: quòd aptius iam iam nascituro filio ministrare placereq; posset; & quæ, ad eum excipiendum necessaria essent, pro tenuitate sua respicere. Cuius exemplo, me quoque præparare studebo ad filij Dei natalem, quem expecto; impedimentis, si quæ animo obrepent, semotis; actibus verò virtutum, ad eum exornandum adhibitis, iuxta ea, quæ proximis punctis indicata sunt; & quæ ipsa Ecclesia hæc diebus,

diebus, verbis illis S. Ioannis Baptistæ com-
 mendat: *c Parate viam Domini, rectas facite se-*
mitas eius: omnis vallis implebitur, & omnis
mons & collis humiliabitur: & erunt praua in
directa, & aspera in vias planas: & videbit o-
mnis caro salutare Dei. Quasi distinctius hor-
 taretur: aufert à vobis vicia, nascenti Saluato-
 ri contraria; & virtutibus, quas secum ipse ad-
 fert, similibus, vos ipsos ornate. Amouete pu-
 sillanimitatis profunda, alta superbiæ, inten-
 tionum curuitatem, mores asperos: studete
 pro viribus, spiritum vestrum confidenter in-
 altum erigere; sed demissè eundem deprime-
 re; intentiones vestras ad cælestia, sine terre-
 norum admixtione, dirigere: mites vos ad o-
 mnes præbete, nemini dantes vllam offensio-
 nem: talis enim est, qui nascitur, Saluator; ta-
 libusque animi dispositionibus excipiendus.
 Quatuor hæc virtutes aduersus quatuor con-
 traria vitia quærere me oportet, ad finem præ-
 dictum, ipsius B. Virginis interuentu; eidem
 dicendo: **O VIRGO SANCTISSIMA**, quæ
 feruentibus desideriis, filij tui Natalem præ-
 stolabaris, eximiusque virtutum actionibus ad
 eum videndum, amplectendumque te ipsam
 præparabas, age, Domina, apud eundem, vt e-
 ius ad me aduentus impedimenta amoliar, ma-
 gnaque ad eundem suscipiendum diligen-
 tiâ me præparem.

c Luc. 3. 4.
 Isai. 40. 3.